

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 912

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 decembrie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
D E C R E T E		
973.	— Decret pentru numirea unui procuror	2
974.	— Decret pentru numirea unui procuror	2
975.	— Decret pentru numirea unui procuror	2
976.	— Decret pentru numirea unui procuror	3
977.	— Decret pentru numirea unui procuror	3
978.	— Decret pentru numirea unui procuror	3
979.	— Decret pentru numirea unui procuror	4
980.	— Decret pentru numirea unui procuror	4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
3.497.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea Procedurii privind emiterea și comunicarea unor acte administrative pentru debitorii care înregistrează obligații fiscale restante sub o anumită limită	5–6
5.860.	— Ordin al ministrului educației naționale și cercetării științifice pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.644/2012 privind unele măsuri de organizare și funcționare a Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare	7–8
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
	Decizia nr. 28 din 29 octombrie 2015 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală).....	9–15

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****pentru numirea unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.215 din 24 noiembrie 2015,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Hariton M. Stancu se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Galați.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 decembrie 2015.
Nr. 973.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru numirea unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.215 din 24 noiembrie 2015,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Anca-Ioana I. Suciu se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Deva.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 decembrie 2015.
Nr. 974.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru numirea unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.215 din 24 noiembrie 2015,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Ágota-Kinga J. Sütö se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Odorheiu Secuiesc.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 decembrie 2015.
Nr. 975.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru numirea unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.215 din 24 noiembrie 2015,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Mihaela-Gabriela G. Tioacă se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Reșița.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 decembrie 2015.
Nr. 976.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru numirea unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.215 din 24 noiembrie 2015,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Alexandra-Lavinia N. Tomulețiu se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Deva.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 decembrie 2015.
Nr. 977.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru numirea unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.215 din 24 noiembrie 2015,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Ionuț-Daniel M. Tudor se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Caransebeș.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 decembrie 2015.
Nr. 978.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru numirea unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,
având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.215 din 24 noiembrie 2015,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Angelica-Mariana E. Țiganetea se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Năsăud.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS**

București, 8 decembrie 2015.
Nr. 979.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru numirea unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,
având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.215 din 24 noiembrie 2015,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Gheorghe G. Ungureanu se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Hunedoara.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS**

București, 8 decembrie 2015.
Nr. 980.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru aprobarea Procedurii privind emiterea și comunicarea unor acte administrative pentru debitorii care înregistrează obligații fiscale restante sub o anumită limită

Având în vedere prevederile art. 173 alin. (5), art. 226, 230 și art. 266 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura privind emiterea și comunicarea unor acte administrative pentru debitorii care înregistrează obligații fiscale restante sub o anumită limită, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Creanțele fiscale restante administrate de organul fiscal central, aflate în sold la data de 31 decembrie a anului, al căror plafon este prevăzut pentru anulare de Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se scad din evidențele fiscale în primele 7 zile ale anului următor.

(2) Creanțele fiscale restante reprezintă suma totală a obligațiilor fiscale datorate și neachitate de către un debitor.

(3) Deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere, somațiile și titlurile executorii se vor emite, potrivit prezentului ordin, după aplicarea prevederilor alin. (1).

Art. 3. — (1) Prezentul ordin intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2016.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.289/2010 pentru aprobarea Procedurii privind emiterea și comunicarea unor acte administrative pentru debitorii care înregistrează obligații fiscale restante sub o anumită limită, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 573 din 12 august 2010, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, Direcția generală de tehnologia informației, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, precum și organele fiscale din subordinea acestora vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Mihai Gogancea-Vătășoiu

București, 2 decembrie 2015.
Nr. 3.497.

ANEXĂ

PROCEDURĂ

privind emiterea și comunicarea unor acte administrative pentru debitorii care înregistrează obligații fiscale restante sub o anumită limită

CAPITOLUL I

Procedura privind emiterea și comunicarea deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere pentru debitorii care înregistrează obligații fiscale accesorii sub o anumită limită

1. În situația în care debitorul nu își achită obligațiile fiscale principale la termenul de scadență, organul fiscal central calculează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere,

pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență prevăzut la art. 154 și 155 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Cod de procedură fiscală*, și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

2. Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere, denumite în continuare *decizii*.

3. Deciziile se emit trimestrial, pentru toți debitorii, cu excepția:

a) debitorilor care înregistrează obligații fiscale care fac obiectul înlesnirilor la plată;

b) debitorilor care înregistrează obligații fiscale născute anterior sau ulterior datei înregistrării hotărârii de dizolvare în registrul comerțului;

c) debitorilor cărora li s-a deschis procedura insolvenței în baza Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, pentru care nu se calculează obligații fiscale accesorii pentru creanțele născute anterior deschiderii procedurii, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 80 alin. (2) și art. 103 din Legea nr. 85/2014;

d) debitorilor declarați insolvabili care nu au venituri și bunuri urmăribile.

4.1. Pentru obligațiile fiscale principale cu scadența până la data de 1 iulie 2013 care se sting după această dată, deciziile se emit astfel:

a) trimestrial, pentru dobânzi;

b) o singură dată, pentru penalități de întârziere, caz în care se aplică nivelul de 15% din obligațiile principale rămase nestinse.

4.2. Pentru obligațiile de plată scadente după data de 1 iulie 2013, deciziile se emit potrivit dispozițiilor pct. 3.

5. Prin excepție de la pct. 3 și 4 organul fiscal central evaluează trimestrial cuantumul total al obligațiilor fiscale accesorii ale unui debitor (majorări de întârziere/dobânzi/penalități de întârziere), iar, în cazul în care cuantumul nu depășește o anumită limită, deciziile se emit, prin aplicațiile informatice, după 180 de zile de la ultima emiterie sau de la data la care au fost înregistrate obligații fiscale principale restante, astfel:

5.1. în cazul în care cuantumul obligațiilor fiscale accesorii nu depășește 1.500 lei, pentru debitorul care are calitatea de mare contribuabil;

5.2. în cazul în care cuantumul obligațiilor fiscale accesorii nu depășește 1.000 lei, pentru debitorul care are calitatea de contribuabil mijlociu;

5.3. în cazul în care cuantumul obligațiilor fiscale accesorii nu depășește 500 lei, pentru celelalte categorii de debitori;

5.4. în cazul în care cuantumul obligațiilor fiscale accesorii nu depășește 100 lei, pentru contribuabilul persoană fizică.

6. În cazul în care cuantumul obligațiilor fiscale accesorii (majorări de întârziere/dobânzi/penalități de întârziere) nu depășește plafonul prevăzut pentru anulare de Codul de procedură fiscală, nu se emit decizii pentru categoriile de contribuabili prevăzute la pct. 5.

7. Prin excepție de la dispozițiile pct. 6, la cererea debitorului sau în alte situații prevăzute de lege, se emit decizii pentru categoriile de debitori prevăzute la pct. 5 și în cazul în care cuantumul obligațiilor fiscale accesorii (majorări de întârziere/dobânzi/penalități de întârziere) nu depășește plafonul prevăzut pentru anulare de Codul de procedură fiscală.

8. Decizia se poate emite și comunica debitorului din oficiu sau ori de câte ori acesta solicită achitarea obligațiilor fiscale

accesorii, cu condiția ca decizia să fie confirmată de primire, iar datele din confirmarea de primire să fie introduse în sistemul informatic.

9. Decizia se emite și se comunică debitorului atunci când se constată pericolul prescrierii dreptului de a stabili obligații fiscale.

10. Sumele reprezentând obligații fiscale accesorii se rotunjesc la un leu pentru fracțiunile de peste 50 de bani inclusiv și se neglijează fracțiunile de până la 49 de bani inclusiv.

11. După emiterie, deciziile se comunică potrivit art. 47 din Codul de procedură fiscală.

CAPITOLUL II

Procedura privind emiteria și comunicarea somației și a titlului executoriu pentru debitorii care înregistrează obligații fiscale restante sub o anumită limită

12. În vederea emiterii somației și titlului executoriu, organul fiscal central evaluează lunar obligațiile fiscale restante ale debitorilor și emite somația și titlul executoriu prin aplicațiile informatice, după 180 de zile de la ultima emiterie sau de la data la care au fost înregistrate obligații fiscale restante, astfel:

12.1. în cazul în care cuantumul obligațiilor fiscale restante nu depășește 1.500 lei, pentru debitorul care are calitatea de mare contribuabil;

12.2. în cazul în care cuantumul obligațiilor fiscale restante nu depășește 1.000 lei, pentru debitorul care are calitatea de contribuabil mijlociu;

12.3. în cazul în care cuantumul obligațiilor fiscale restante nu depășește 500 lei, pentru celelalte categorii de debitori;

12.4. în cazul în care cuantumul obligațiilor fiscale restante nu depășește 100 lei, pentru debitorul persoană fizică.

13. Prin excepție de la prevederile pct. 12, organul fiscal central:

13.1. poate emite somații și titluri executorii, din oficiu, în perioada prevăzută la pct. 12, chiar dacă cuantumul obligațiilor fiscale restante nu depășește plafonul stabilit la pct. 12.1.—12.4;

13.2. emite și comunică debitorului somații și titluri executorii ori de câte ori se constată pericolul prescrierii dreptului de a cere executarea silită.

14. În cazul în care cuantumul obligațiilor fiscale restante nu depășește plafonul prevăzut pentru anulare de Codul de procedură fiscală, nu se emit somații și titluri executorii pentru categoriile de contribuabili prevăzute la pct. 12.

15. Prin excepție de la dispozițiile pct. 14, în alte situații prevăzute de lege, se pot emite somații și titluri executorii pentru categoriile de debitori prevăzute la pct. 12 și în cazul în care cuantumul obligațiilor fiscale accesorii nu depășește plafonul prevăzut pentru anulare de Codul de procedură fiscală.

16. După emiterie, somațiile și titlurile executorii se comunică potrivit art. 47 din Codul de procedură fiscală.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ORDIN**pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.644/2012 privind unele măsuri de organizare și funcționare a Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare**

Având în vedere propunerile membrilor Consiliului general al Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare privind modificarea și completarea componentelor comisiilor de specialitate, în conformitate cu prevederile Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2015 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative,

ministrul educației naționale și cercetării științifice emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa nr. 1 „Structura Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare” la Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.644/2012 privind unele măsuri de organizare și funcționare a Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 640 din 7 septembrie 2012, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Componenta nominală a Consiliului general va avea următorul cuprins:**„Componenta nominală a Consiliului general**

Nr. crt.	Numele și prenumele	Instituția
1	ACHIMESCU NICOLAE	Universitatea din București
2	ALEXA VISARION	Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică «I.L. Caragiale» din București
3	ANDRONESCU ECATERINA	Universitatea «Politehnica» din București
4	ANDRUH MARIUS	Academia Română; Universitatea din București
5	BADEA ADRIAN	Universitatea «Politehnica» din București
6	BARBU DANIEL	Universitatea din București
7	BĂCIUȚ GRIGORE	Universitatea de Medicină și Farmacie «Iuliu Hațieganu» din Cluj-Napoca
8	BOROI GABRIEL	Universitatea «Nicolae Titulescu» din București
9	BREAZ VALER DANIEL	Universitatea «1 Decembrie 1918» din Alba Iulia
10	BURILEANU CORNELIU	Universitatea «Politehnica» din București
11	CÎMPEANU SORIN MIHAI	Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București
12	COLOJA PASCU MIHAI	Universitatea «Petrol-Gaze» din Ploiești
13	CRISTEA DAN	Universitatea «Alexandru Ioan Cuza» din Iași
14	CRISTEA VASILE	Universitatea «Babeș-Bolyai» din Cluj-Napoca
15	DAMIAN RADU	Universitatea Tehnică de Construcții din București
16	DUMITRU MIRCEA	Universitatea din București
17	EFTENIE MARIANA	Universitatea de Arhitectură și Urbanism «Ion Mincu» din București
18	GAFTON ALEXANDRU	Universitatea «Alexandru Ioan Cuza» din Iași
19	GAVRILESCU MARIA	Universitatea Tehnică «Gheorghe Asachi» din Iași
20	GRIGORESCU SORIN DAN	Universitatea «Politehnica» din București
21	HAIDUC IONEL	Academia Română
22	HURDUC NICOLAE	Universitatea Tehnică «Gheorghe Asachi» din Iași
23	IANOȘ IOAN	Universitatea din București
24	IRIMIE ALEXANDRU	Universitatea de Medicină și Farmacie «Iuliu Hațieganu» din Cluj-Napoca
25	ISTUDOR NICOLAE	Academia de Studii Economice din București
26	MUNTEAN DANIELA LUCIA	Universitatea de Medicină și Farmacie din Târgu Mureș
27	NISTOR GHEORGHE VLAD	Universitatea din București
28	POP IOAN AUREL	Academia Română; Universitatea «Babeș-Bolyai» din Cluj-Napoca
29	POPA FLORIAN	Universitatea de Medicină și Farmacie «Carol Davila» din București
30	POPESCU EMILIAN	Academia Română

Nr. crt.	Numele și prenumele	Instituția
31	POTOLEA DAN	Universitatea din București
32	PREDOI GABRIEL	Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București
33	PRISECARU TUDOR	Universitatea «Politehnica» din București
34	PURCĂREA ANCA ALEXANDRA	Universitatea «Politehnica» din București
35	RAICU ȘERBAN	Universitatea «Politehnica» din București
36	SIMION EUGEN	Academia Română
37	SIMIONESCU BOGDAN	Academia Română
38	SURDU ALEXANDRU	Academia Română
39	ȘERBAN VIOREL AUREL	Universitatea «Politehnica» din Timișoara
40	THEODORESCU RĂZVAN	Academia Română
41	TOMA GHEORGHE	Academia Națională de Informații «Mihai Viteazul» din București
42	ȚĂPUȘ NICOLAE	Universitatea «Politehnica» din București
43	VLAD VALENTIN IONEL	Institutul Național pentru Fizica Laserilor, Plasmei și Radiațiilor
44	ZAMFIR NICOLAE	Academia Română

2. Componenta nominală a Comisiei „Ingineria resurselor vegetale și animale” va avea următorul cuprins:

„14. INGINERIA RESURSELOR VEGETALE ȘI ANIMALE		
1	CÎMPEANU SORIN MIHAI — președinte	Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București
2	ABRUDAN IOAN VASILE — vicepreședinte	Universitatea «Transilvania» din Brașov
3	VÎNTU VASILE — vicepreședinte	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară «Ion Ionescu de la Brad» din Iași
4	ALECU IOAN NICULAE	Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București
5	BAHRIM GABRIELA	Universitatea «Dunărea de Jos» din Galați
6	BOTĂU DORICA	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului din Timișoara
7	BUCUR DANIEL	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară «Ion Ionescu de la Brad» din Iași
8	CĂLIN IOAN	Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București
9	CORNEA PETRUȚA	Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București
10	DINU TOMA ADRIAN	Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București
11	IONESCU OVIDIU	Universitatea «Transilvania» din Brașov
12	JITĂREANU GERARD	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară «Ion Ionescu de la Brad» din Iași
13	MICLEA VASILE	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca
14	OTIMAN PĂUN IOAN	Academia Română
15	PAMFIL DORU	Academia Română
16	PĂȘĂRIN BENONE	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară «Ion Ionescu de la Brad» din Iași
17	PĂRȘAN PAUL	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului din Timișoara
18	ROBU TEODOR	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară «Ion Ionescu de la Brad» din Iași
19	ROTAR IOAN	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca
20	SESTRAȘ RADU	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca
21	STĂNICĂ FLORIN	Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București
22	TEODORESCU RĂZVAN IONUȚ	Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București
23	TRAȘCĂ TEODOR	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului din Timișoara

Art. II. — Direcția generală învățământ universitar din cadrul Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice, instituțiile de învățământ superior și Academia Română vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale și cercetării științifice,

Adrian Curaj

București, 27 noiembrie 2015.

Nr. 5.860.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

**DECIZIA Nr. 28
din 29 octombrie 2015**

Dosar nr. 3.158/1/2015

Mirela Sorina Popescu	— președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Anca Mădălina Alexandrescu	— judecător la Secția penală — judecător-raportor
Leontina Șerban	— judecător la Secția penală
Lucia Tatiana Rog	— judecător la Secția penală
Ștefan Pistol	— judecător la Secția penală
Mariana Ghena	— judecător la Secția penală
Aurel Gheorghe Ilie	— judecător la Secția penală
Săndel Lucian Macavei	— judecător la Secția penală
Francisca Maria Vasile	— judecător la Secția penală
Simona Dănăilă	— magistrat-asistent

S-a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori prin Încheierea de ședință din data de 3 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 4.892/117/2012, prin care, în baza art. 476 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 475 din același cod, se solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a următoarei chestiuni de drept: „*în temeiul art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția europeană a drepturilor omului și de prevederile art. 129 din Constituție, care consacră dreptul la un dublu grad de jurisdicție în materie penală, atunci când judecata în fond s-a desfășurat în temeiul vechiului Cod de procedură penală, poate instanța de apel să dispună trimiterea cauzei la parchet în vederea refacerii urmăririi penale ori a actului de sesizare a instanței? În același temei, poate instanța de apel să dispună excluderea unor probe administrate nelegal în faza de urmărire penală?*”.

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a fost constituit conform prevederilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și ale art. 27⁴ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința de judecată a fost prezidată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător Mirela Sorina Popescu.

Conform art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, la ședința de judecată a participat doamna Simona Dănăilă, magistrat-asistent în cadrul Secției penale.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de doamna procuror Irina Kuglay, procuror în cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, învederând obiectul Dosarului nr. 3.158/1/2015, aflat pe rolul Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, precum și faptul că la dosar au fost depuse hotărâri relevante în materie, pronunțate de către curțile de apel Constanța și Cluj.

Pe de altă parte, Curtea de Apel Ploiești, Curtea de Apel Târgu Mureș, Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel Craiova, Curtea de Apel Pitești, Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Bacău, Curtea de Apel București, Curtea de Apel Oradea,

Curtea de Apel Suceava și Curtea de Apel Timișoara, precum și instanțele arondate acestora au comunicat că nu au avut jurisprudență în materie.

De asemenea, a precizat că, în conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală, raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, a fost solicitată opinia scrisă a unor specialiști recunoscuți din cadrul facultăților de drept ale universităților București, Nicolae Titulescu, Cluj-Napoca, Craiova, Iași, Sibiu, Timișoara, precum și din cadrul Institutului de Cercetări Juridice al Academiei Române, cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării, niciuna dintre aceste instituții nedând curs solicitării.

Direcția legislație, studii și documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție a înaintat un punct de vedere, opinând în sensul că art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 129 din Constituția României nu pot constitui temei legal pentru pronunțarea de către instanța de apel a soluției de restituire a cauzei la procuror, în cazul apelurilor judecate sub imperiul noului Cod de procedură penală, chiar dacă judecata în primă instanță s-a desfășurat sub imperiul Codului de procedură penală anterior.

De asemenea, s-a arătat că art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 129 din Constituția României nu pot constitui temei legal nici pentru excluderea de către instanța de apel a unor probe administrate nelegal în faza de urmărire penală.

În continuare, magistratul-asistent a arătat că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorul-raportor care a fost comunicat, la data de 1 octombrie 2015, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — D.I.I.C.O.T. — Serviciul Teritorial Cluj și inculpaților H. A. A., L. Z. și R. A., potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală, care nu au depus un punct de vedere cu privire la problema de drept supusă dezlegării.

La data de 1 octombrie 2015, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a depus Adresa nr. 2.306/C/2310/III-5/2015, prin care s-a adus la cunoștință că în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu există în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept ce formează obiectul întrebării preliminare, fiind depuse și concluzii scrise.

Reprezentantul Ministerului Public a solicitat respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării formulate de Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori în Dosarul nr. 4.892/117/2012, deoarece dispozițiile art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția europeană a drepturilor omului și prevederile art. 129 din Constituția României nu sunt incidente.

În susținerea acestor concluzii a afirmat că ceea ce se propune prin sesizarea supusă dezbaterii ar constitui o extindere a aplicării dispozițiilor art. 475 din Codul de procedură penală, iar opinia parchetului, expusă și în cuprinsul concluziilor scrise, este în sensul că în cauza de față nu se ridică o problemă de drept ce presupune dificultăți de interpretare a legii din partea completului investit cu soluționarea apelului, așa cum se prevede în cuprinsul dispozițiilor legale invocate; aspectele care

fac obiectul prezentei sesizări sunt ridicate de către apărătorul ales al inculpaților R.A. și H.A.A.

În subsidiar, pe fondul sesizării, reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut că, potrivit Codului de procedură penală în vigoare, nu se poate restitui cauza la parchet, în urma soluționării căii de atac a apelului, deoarece excluderea sau anularea probelor nu este o soluție ce poate fi pronunțată în calea de atac a apelului.

A mai arătat că dispozițiile art. 1, 2 și 3 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale reglementează expres nulitățile în cazul situațiilor tranzitorii și singura modalitate în care, în cadrul soluționării unei cauze, în apel, se poate constata nulitatea unor probe administrate în faza de urmărire penală este atunci când soluția este pronunțată pe fond.

Președintele completului a declarat dezbaterile închise, cauza rămânând în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

asupra chestiunilor de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin Încheierea de ședință din data de 3 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 4.892/117/2012, având ca obiect apelurile declarate de către inculpatul R.A. și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — D.I.I.C.O.T. — Serviciul Teritorial Cluj împotriva Sentinței penale nr. 158 din 23 aprilie 2013 a Tribunalului Cluj, privind și pe inculpații H.A.A. și L.Z., Curtea de Apel Cluj, în temeiul art. 475 din Codul de procedură penală, a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „în temeiul art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția europeană a drepturilor omului și de prevederile art. 129 din Constituție, care consacră dreptul la un dublu grad de jurisdicție în materie penală, atunci când judecata în fond s-a desfășurat în temeiul vechiului Cod de procedură penală, poate instanța de apel să dispună trimiterea cauzei la parchet în vederea refacerii urmăririi penale ori a actului de sesizare a instanței? În același temei, poate instanța de apel să dispună excluderea unor probe administrate nelegal în faza de urmărire penală?”

Prin aceeași încheiere de ședință s-a dispus și suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile.

II. Expunerea succintă a cauzei

Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori a fost sesizată cu apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — D.I.I.C.O.T. — Serviciul Teritorial Cluj și inculpatul R.A. împotriva Sentinței penale nr. 158 din 23 aprilie 2013 a Tribunalului Cluj.

Prin Sentința penală nr. 158 din 23 aprilie 2013 a Tribunalului Cluj a fost respinsă excepția nulității urmăririi penale ridicată de apărătorul inculpatului R.A.

În baza art. 46 alin. (2) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal, a fost condamnat inculpatul R.A., pentru infracțiunea de deținere fără drept a unor date informatice în scopul săvârșirii infracțiunii de transfer neautorizat de date, la pedeapsa de 2 ani închisoare.

În baza art. 27 alin. (3) din Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal, a fost condamnat același inculpat pentru infracțiunea de transmitere neautorizată de date de identificare, în scopul efectuării de operațiuni, prevăzută de art. 1 pct. 11 din Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare.

A fost condamnat același inculpat pentru infracțiunea de deținere de droguri de risc fără drept pentru consum propriu, prevăzută de art. 4 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la pedeapsa de 1.000 lei amendă.

În baza art. 33 lit. a) raportat la art. 34 lit. d) din Codul penal s-a constatat că infracțiunile sunt concurente și s-a dispus contopirea pedepselor de mai sus în pedeapsa cea mai grea, inculpatul urmând să execute pedeapsa rezultantă de 2 ani și 6 luni închisoare în regim de detenție.

În baza art. 71 din Codul penal a fost privat inculpatul, începând cu data rămânerii definitive a sentinței și până la executarea pedepsei, de dreptul prevăzut de art. 64 alin. 1 lit. a) teza a II-a din Codul penal.

În baza art. 88 din Codul penal a fost dedusă din pedeapsa aplicată perioada reținerii și arestului preventiv, începând cu data de 11 octombrie 2010 și până la data de 6 aprilie 2011.

A fost modificat controlul judiciar impus inculpatului prin Decizia penală nr. 509 din 6 aprilie 2011 a Curții de Apel Cluj, modificat anterior prin încheierile penale din datele de 21 mai 2012, 18 septembrie 2012, 3 decembrie 2012, 22 ianuarie 2013 și 19 februarie 2013 ale Tribunalului Cluj, în sensul că au fost înlăturate obligațiile impuse inculpatului în temeiul art. 160² alin. 3¹ din Codul de procedură penală și menținute celelalte obligații impuse acestuia până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

În baza art. 118 lit. b) din Codul penal s-a dispus confiscarea specială de la inculpat a următoarelor bunuri folosite la săvârșirea infracțiunilor:

— hard disk marca Western Digital seria (S/N) WCANKM057306, capacitate 250 Gb, ridicat cu ocazia efectuării percheziției la domiciliul martorei R.E.;

— hard disk marca Western Digital seria (S/N) WMAV2A377110, capacitate 320 Gb, și hard disk marca Western Digital seria (S/N) WMAVUÎ22263, capacitate 1,0 Tb, ridicate cu ocazia efectuării percheziției la domiciliul inculpatului.

În baza art. 118 lit. e) din Codul penal s-a dispus confiscarea de la inculpat în favoarea statului a sumei de 18.100 USD sau echivalentul în lei la data plății, reprezentând sume provenite din săvârșirea infracțiunilor.

În baza art. 17 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, s-a dispus confiscarea de la inculpat a cantității de 1,4 grame canabis, sigilată cu sigiliul MI nr. 11036, depusă la camera de corpuri delictive a organului de cercetare penală.

În baza art. 11 pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 lit. d) din Codul de procedură penală au fost achitați inculpații H.A.A. și L.Z. de acuzația săvârșirii a câte unei infracțiuni de favorizare a infractorului, prevăzută de art. 264 alin. 1 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal, întrucât faptelor le lipsește unul dintre elementele constitutive ale infracțiunii.

S-a dispus restituirea către inculpata H.A.A. a următoarelor bunuri: hard disk marca Fujitsu seria (S/N) K411T832RECV, capacitate 160 Gb, și hard disk marca Fujitsu seria (S/N) K411T832REDD, ridicate cu ocazia percheziției.

S-a constatat că inculpata H.A.A. a fost reținută pe timp de 24 de ore, în perioada 11 octombrie 2010 — 12 octombrie 2010.

În baza art. 189 din Codul de procedură penală s-a stabilit în favoarea Baroului Cluj suma de 600 lei, reprezentând onorarii pentru apărătorii din oficiu, ce s-a avansat din fondul Ministerului Justiției.

În baza art. 191 alin. (1) din Codul de procedură penală a fost obligat inculpatul R.A. să plătească în favoarea statului suma de 8.500 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, sumă ce include și onorariul apărătorului din oficiu, iar în temeiul art. 192 alin. (3) din Codul de procedură penală, restul cheltuielilor judiciare avansate de stat au rămas în sarcina acestuia.

În esență, tribunalul a reținut următoarele:

Inculpatul R.A., în perioada 2006 — iunie 2009, a deținut în mod repetat, fără drept, programe, parole, coduri de acces sau date informatice, respectiv date de identificare ale cardurilor unor instituții bancare din străinătate, în special din SUA (serii de carduri și coduri PIN), în scopul săvârșirii de infracțiuni prevăzute de Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de deținere fără drept de programe informatice, coduri de acces, parole sau date informatice, prevăzută și pedepsită de art. 46 alin. (2) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal.

Inculpatul R.A., în perioada 2006 — iunie 2009, folosind o adresă de e-mail (adresă de e-mail ce a fost anonimată), a transmis neautorizat pachete (dumps-uri) de serii ale unor carduri emise de instituții bancare din străinătate, în special din SUA, și coduri PIN aferente unor persoane aflate pe teritoriul Statelor Unite ale Americii (în zona Chicago, New York și San Diego) în vederea efectuării de către acestea a unor operațiuni financiare frauduloase, respectiv în scopul efectuării de retrageri de numerar sau transferuri de fonduri de la ATM sau POS, în schimbul unor sume de bani stabilite dinainte, care erau transferate prin intermediul sistemului W.U. pe numele său și al altor persoane, obținând în această modalitate suma de 18.100 USD, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de transmitere neautorizată de date de identificare în scopul efectuării de operațiuni prevăzute de art. 1 pct. 11 din Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevăzută și pedepsită de art. 27 alin. (3) din Legea nr. 365/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal.

Inculpatul R.A., în luna octombrie 2010, a deținut fără drept, pentru propriul consum, cantitatea de 1,8 grame canabis (THC), substanță ce se regăsește pe tabelul nr. III la Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de deținere de droguri de risc, fără drept, pentru consum propriu, prevăzută și pedepsită de art. 4 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Împotriva Sentinței penale nr. 158 din 23 aprilie 2013 a Tribunalului Cluj au declarat apel inculpatul R.A. și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — Serviciul Teritorial Cluj.

La data de 3 iunie 2015 Curtea de Apel Cluj a apreciat că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la următoarea problemă de drept ridicată de către inculpați prin apărător: „în temeiul art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția europeană a drepturilor omului și de prevederile art. 129 din Constituție, care consacră dreptul la un dublu grad de jurisdicție în materie penală, atunci când judecata în fond s-a desfășurat în temeiul vechiului Cod de procedură penală, poate instanța de apel să dispună trimiterea cauzei la parchet în vederea refacerii urmăririi penale ori a actului de sesizare a instanței? În același temei poate instanța de apel să dispună excluderea unor probe administrate nelegal în faza de urmărire penală?”

III. Punctul de vedere al completului de judecată care a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție și al părților

Completul de judecată care a sesizat Înalta Curte cu chestiunea de drept supusă dezlegării a apreciat că excepția invocată de inculpatul R.A. prin apărător este inadmisibilă și că

instanța de apel nu poate pronunța o soluție de restituire a cauzei la parchet în baza art. 332 alin. 2 din Codul de procedură penală anterior, pentru că dispozițiile art. 421 din Codul de procedură penală nu prevăd o asemenea soluție și, chiar în absența unor dispoziții tranzitorii, instanța de apel nu poate suplini atribuțiile judecătorului de cameră preliminară care, în exclusivitate, poate dispune o asemenea soluție doar în faza procesuală a camerei preliminare, iar, în speță, faza procesuală a camerei preliminare nu a fost parcursă și nici nu poate fi parcursă retroactiv, având în vedere dispozițiile Legii nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale.

În considerentele încheierii de sesizare a Înaltei Curți s-a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 3 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135 din 2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale — legea nouă se aplică de la data intrării ei în vigoare tuturor cauzelor aflate pe rolul organelor judiciare, cu excepțiile prevăzute în cuprinsul acestei legi.

De asemenea, potrivit art. 6 alin. (1) din legea sus-menționată, cauzele aflate în curs de judecată în primă instanță la data intrării în vigoare a legii noi, în care nu s-a început cercetarea judecătorească, se soluționează de către instanța competentă, conform legii noi, potrivit regulilor prevăzute în aceeași lege.

S-a mai arătat că din actele dosarului rezultă că trimiterea în judecată a inculpaților s-a dispus la data de 4 martie 2011, prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — D.I.I.C.O.T. — Serviciul Teritorial Cluj, în Dosarul nr. 215 D/P/2009, iar excepțiile invocate de către inculpatul R.A., referitoare la efectuarea urmăririi penale și a modalității de întocmire a rechizitoriului, au fost puse în discuție la termenul de judecată din data de 10 septembrie 2012, iar instanța de fond a prorogată pronunțarea asupra lor până la data de 23 aprilie 2013, când Tribunalul Cluj a soluționat pe fond cauza.

Sentința penală nr. 258 din 23 aprilie 2013 a fost atacată cu apel de către cei trei inculpați R.A., H.A.A. și L.Z. și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. — D.I.I.C.O.T. — Serviciul Teritorial Cluj, apel aflat pe rolul Curții de Apel Cluj, având termen de judecată la data de 23 septembrie 2015.

Curtea de Apel Cluj a mai arătat că, în configurația actuală a Codului de procedură penală, numai judecătorul de cameră preliminară are abilitatea procesuală de a dispune restituirea cauzei la procuror și de a exclude probe nelegal administrate, așa cum rezultă din dispozițiile art. 346 din Codul de procedură penală.

Pe de altă parte, a apreciat că eludarea prevederilor art. 129 din Constituția României invocate, care consacră dreptul la un dublu grad de jurisdicție în materie penală, nu poate face obiectul dezlegării unei chestiuni de drept de către Înalta Curte de Casație și Justiție în această procedură, ci, eventual, pe calea unei excepții de neconstituționalitate.

Punctul de vedere al inculpaților R.A. și H.A.A. a fost în sensul că, la momentul trimiterii în judecată, au fost invocate încălcări ale dispozițiilor legale, atât în ceea ce privește efectuarea urmăririi penale, cât și în ceea ce privește modalitatea de întocmire a rechizitoriului, excepțiile au fost discutate la termenul de judecată din data de 10 septembrie 2012, iar instanța a prorogată pronunțarea asupra lor până la data de 23 aprilie 2013, când a soluționat cauza pe fond.

Conform legislației în vigoare la acea dată, soluția instanței de fond cu privire la excepțiile invocate putea fi atacată odată cu fondul, iar instanța de control judiciar avea posibilitatea ca, în baza art. 332 din Codul de procedură penală anterior, să dispună restituirea cauzei la procuror, pentru refacerea urmăririi penale.

Inculpații au declarat apel împotriva Sentinței penale nr. 158 din 23 aprilie 2013 a Tribunalului Cluj, printre motivele de apel referitoare la fondul cauzei numărându-se și modalitatea de efectuare a urmăririi penale, fiind reiterate excepțiile formulate în fața primei instanțe, iar prin intrarea în vigoare a noului Cod de procedură penală, instanța de apel nu are un temei de drept în baza căruia să dispună restituirea cauzei la procuror, posibilitate prevăzută în legislația anterioară.

Având în vedere succesiunea de legi în timp și lipsa unor dispoziții tranzitorii pentru situațiile similare celei din prezenta speță, inculpații au considerat că se află în situația de a fi lipsiți de o cale de atac cu privire la soluțiile referitoare la excepțiile invocate, fiind privați de un grad de jurisdicție, eludându-se astfel dispozițiile art. 2 paragraful (1) din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția europeană a drepturilor omului, care acordă acuzatului dreptul la un dublu grad de jurisdicție în materie penală, în cuprinsul Legii nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135 din 2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, nefiind prevăzute dispoziții tranzitorii aplicabile pentru situația supusă analizei.

Inculpatul L.Z. a apreciat că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru motivele expuse de către apărătorul inculpaților R.A. și H.A.A.

IV. Punctele de vedere exprimate de către curțile de apel și instanțele judecătorești arondate

Au comunicat puncte de vedere asupra problemei de drept în discuție curțile de apel Alba Iulia, București, Bacău, Brașov, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Oradea, Pitești, Ploiești, Suceava, Târgu Mureș și Timișoara.

În majoritate, punctele de vedere exprimate de curțile de apel au fost în sensul că instanța de apel, în aplicarea dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135 din 2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, nu poate pronunța o soluție de restituire a cauzei la parchet în baza art. 332 alin. 2 din Codul de procedură penală anterior, întrucât dispozițiile art. 421 din Codul de procedură penală nu prevăd o asemenea soluție și nu există dispoziții tranzitorii.

Curtea de Apel Ploiești a comunicat faptul că a fost exprimată și o opinie minoritară, potrivit căreia instanța de apel ar putea dispune trimiterea cauzei în vederea refacerii urmăririi penale ori a actului de sesizare și excluderea unor probe administrate.

Curtea de Apel Oradea, suplimentar, a arătat că, având în vedere că sancțiunea excluderii probelor nelegal administrate este derivată din sancțiunea nulității, instanța de apel va putea dispune excluderea probelor nelegal administrate numai în cazurile și în condițiile prevăzute de art. 4 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135 din 2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale.

În opinia magistraților Curții de Apel Galați și ai instanțelor din circumscripție, instanța de apel care soluționează cauza potrivit dispozițiilor din Codul de procedură penală nu poate dispune o soluție de trimitere a cauzei la parchet în vederea refacerii urmăririi penale ori a actului de sesizare al instanței, putând în schimb să nu aibă în vedere probele în privința cărora se constată că nu au fost legal administrate în faza de urmărire penală.

Judecătoria Miercurea-Ciuc a opinat în sensul că, în măsura în care sesizarea este admisibilă, în situațiile tranzitorii când judecata în fond s-a desfășurat în temeiul vechiului Cod de procedură penală, instanța de apel ar putea să dispună trimiterea cauzei la parchet în vederea refacerii urmăririi penale ori a actului de sesizare a instanței și, respectiv, să dispună excluderea unor probe administrate nelegal în faza de urmărire penală.

V. Opinia specialiștilor consultați

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, a fost solicitată opinia scrisă a unor specialiști recunoscuți cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării.

Până la momentul depunerii prezentului raport nu a fost înaintat niciun punct de vedere cu privire la chestiunea de drept supusă dezbaterii.

VI. Punctul de vedere al Direcției legislație, studii și documentare din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost în sensul că art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 129 din Constituție nu pot constitui temei legal pentru pronunțarea de către instanța de apel a soluției de restituire a cauzei la procuror, în cazul apelurilor judecate sub imperiul noului Cod de procedură penală, chiar dacă judecata în primă instanță s-a desfășurat sub imperiul Codului de procedură penală anterior.

De asemenea, art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 129 din Constituție nu pot constitui temei legal nici pentru excluderea de către instanța de apel a unor probe administrate nelegal în faza de urmărire penală.

VII. Punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Prin Adresa nr. 2.306/C/2310/III-5/2015, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu există în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept ce formează obiectul întrebării preliminare.

În concluziile scrise, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a arătat că, în temeiul art. 3 și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135 din 2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, în cazul apelurilor aflate în curs de judecată la data intrării în vigoare a noului Cod de procedură penală sunt aplicabile dispozițiile noului Cod de procedură penală privitoare la apel, inclusiv dispozițiile art. 421 din noul cod, care reglementează soluțiile la judecata în apel, susținând că legiuitorul a exclus posibilitatea instanței de apel de a dispune soluția restituirii cauzei la procuror, indiferent dacă judecata în primă instanță s-a desfășurat sub imperiul Codului de procedură penală anterior, neexistând niciun temei legal care să permită instanței de apel pronunțarea unei soluții de restituire a cauzei la procuror.

VIII. Jurisprudență relevantă în cauză

VIII. 1. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

Prin Decizia penală nr. 1.136 din 31 martie 2014, publicată pe site-ul www.scj.ro, pagina Secției penale, s-a arătat că Legea nr. 255/2013 privind punerea în aplicare a Legii nr. 135 din 2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale consacră în art. 3 principiul aplicării imediate a legii procesual penale noi, cu excepțiile prevăzute de lege.

S-a mai reținut că dispozițiile legale care interesează și care prevăd excepții de la regula anterior enunțată se regăsesc în art. 12 alin. (1) din aceeași lege, care statuează că recursurile în curs de judecată la data intrării în vigoare a legii noi, declarate împotriva hotărârilor care au fost supuse apelului potrivit legii vechi, rămân în competența aceleiași instanțe și se judecă potrivit dispozițiilor legii vechi privitoare la recurs.

În considerentele deciziei mai sus menționate s-a mai reținut că prevederea legală sus-menționată este firească, întrucât actualul Cod de procedură penală nu mai reglementează două căi ordinare de atac, neexistând astfel în legea nouă o procedură care să poată fi aplicabilă, așa cum aceasta există pentru situația recursului care vizează o hotărâre ce nu putea fi

atacată cu apel, caz în care legiuitorul nu se îndepărtează de la principiul din art. 3, stabilind în art. 10 alin. (2) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135 din 2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale că acesta se va soluționa conform dispozițiilor din legea nouă privitoare la apel, iar din modul de formulare — „se judecă potrivit dispozițiilor legii vechi privitoare la recurs” și nu „se judecă potrivit dispozițiilor legii vechi” — se observă că sfera de aplicare a legii vechi este restrânsă doar la prevederile art. 385¹—385¹⁹ din Codul de procedură penală anterior.

Sub toate celelalte aspecte, care excedează acestor reglementări, cum ar fi procedura de citare, cazurile de asistență juridică obligatorie, modalitatea de soluționare a acțiunii penale și civile, noile dispoziții procedurale sunt de imediată aplicare.

Astfel, spre exemplu, asistența juridică nu va mai fi obligatorie în recurs, în cazurile în care legea prevede pedeapsa închisorii de până la 5 ani, soluția de achitare, în ipoteza în care se constată incidența cazului de casare prevăzut de art. 385 alin. (1) pct. 12) teza I din Codul de procedură penală anterior, se va întemeia pe dispozițiile art. 16 lit. b) din actualul Cod de procedură penală, și nu pe cele ale art. 10 lit. d) din legea veche.

VIII. 2. Jurisprudența Curții Constituționale relevantă în cauză

În considerentele Deciziei nr. 265 din 23 aprilie 2015 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 15 iunie 2015), Curtea Constituțională a reținut că, în ceea ce privește domeniul de aplicare al legii procesual penale, a fost consacrat principiul activității, care presupune că aceasta este de imediată aplicare, vizând și cauzele în curs de urmărire penală sau judecată.

Totodată, Curtea Constituțională a reținut că atât art. 129, cât și art. 126 alin. (2) din Constituție fac referire la *condițiile legii* atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, competența instanțelor și procedura de judecată urmând a fi prevăzute *numai prin lege*.

În raport cu jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 58 din 24 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 17 aprilie 2015, paragraful 19; Decizia nr. 294 din 28 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 432 din 17 iunie 2015, paragraful 20), potrivit căreia legiuitorul este abilitat să reglementeze căile de atac, inclusiv sub aspectul soluțiilor, precum și în raport cu însuși conținutul lor (exercitarea căilor de atac în condițiile legii), rezultă că **dispozițiile art. 129 din Constituția României nu pot constitui temei pentru pronunțarea în căile de atac a unei soluții neprevăzute de legiuitor, cum este restituirea cauzei la procuror de către instanța de apel.**

Pe de altă parte, se constată că dispozițiile tranzitorii ale art. 4 alin. (2), art. 10 alin. (1) și art. 11 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135 din 2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale au format obiectul controlului de constituționalitate, instanța de contencios constituțional pronunțând decizii de respingere a excepțiilor de neconstituționalitate privind aceste dispoziții, astfel:

1. Prin Decizia nr. 24 din 3 februarie 2015 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 7 aprilie 2015), Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a art. 4 alin. (2) și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135 din 2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale.

În considerentele deciziei, Curtea Constituțională a reținut că, „în exercitarea legitimității sale constituționale de a adopta norme de procedură, conferită de art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul a înțeles să reconfigureze modalitatea de

reglementare a exercitării căilor de atac, instituind doar posibilitatea atacării cu apel a hotărârii primei instanțe”.

Totodată, legiuitorul, prin dispozițiile de lege tranzitorii, a prevăzut aplicarea acestei noi viziuni și asupra proceselor începute înainte de intrarea în vigoare a Codului de procedură penală aflate în faza judecării în primă instanță sau în apel.

În această împrejurare, Curtea a observat că stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului.

Astfel, Curtea a reținut, în mai multe rânduri, că acesta este sensul art. 129 din Constituție, text care face referire la *condițiile legii*, atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, ca, de altfel, și al art. 126 alin. (2) din Constituție, care, referindu-se la competența instanțelor judecătorești și la procedura de judecată, stabilește că acestea sunt „prevăzute numai de lege (...)” (paragraful 25 din decizia mai sus menționată).

De asemenea, instanța de contencios constituțional a reținut că „dispozițiile art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția obligă la asigurarea dublului grad de jurisdicție în materie penală, **standard ce nu este afectat prin normele tranzitorii supuse controlului de constituționalitate** (paragraful 31 din decizia mai sus menționată).

2. Prin Decizia nr. 453 din 16 iunie 2015 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 614 din 13 august 2015), Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a art. 11 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135 din 2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale.

În considerentele deciziei, Curtea Constituțională a reținut că „dispozițiile de lege criticate asigură dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală — judecata în primă instanță și judecata în apel —, drept consacrat de art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”.

De asemenea, instanța de contencios constituțional a reiterat că „instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac împotriva hotărârilor pronunțate în materie penală, constituie atributul exclusiv al legiuitorului” (paragraful 12 din decizia sus-menționată).

IX. Dispozițiile legale supuse interpretării

Protocolul nr. 7 adițional la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale

— art. 2 alin. (1) — Dreptul la nivel dublu de jurisdicție în materie penală:

„(1) Orice persoană declarată vinovată de o infracțiune de către un tribunal are dreptul să ceară examinarea declarației de vinovăție sau a condamnării de către o jurisdicție superioară. Exercitarea acestui drept, inclusiv motivele pentru care acesta poate fi exercitat, sunt reglementate de lege.”

Constituția României

— art. 129 — Folosirea căilor de atac:

„Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.”

Codul de procedură penală din 1968

— art. 332 alin. 2 — Restituirea pentru refacerea urmăririi penale:

„Instanța se desesizează și restituie cauza procurorului pentru refacerea urmăririi penale în cazul nerespectării dispozițiilor privitoare la competența după materie sau după calitate a persoanei, sesizarea instanței, prezența învinutului sau a inculpatului și asistarea acestuia de către apărător.”;

— art. 380 — Soluții complementare:

„Art. 380. — Dacă hotărârea este desființată pentru că s-a constatat existența vreunui dintre cazurile prevăzute în art. 332 alin. 2, se dispune restituirea cauzei la procuror, pentru a lua măsuri în vederea refacerii urmăririi penale.”

Codul de procedură penală

— art. 408 — Hotărârile supuse apelului:

„Art. 408. — (1) Sentințele pot fi atacate cu apel, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Încheierile pot fi atacate cu apel numai odată cu sentința, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu apel.

(3) Apelul declarat împotriva sentinței se socotește făcut și împotriva încheierilor.”

— art. 421 — Soluțiile la judecata în apel:

„Art. 421. — Instanța, judecând apelul, pronunță una dintre următoarele soluții:

1. respinge apelul, menținând hotărârea atacată:

a) dacă apelul este tardiv sau inadmisibil;

b) dacă apelul este nefondat;

2. admite apelul și:

a) desființează sentința primei instanțe și pronunță o nouă hotărâre procedând potrivit regulilor referitoare la soluționarea acțiunii penale și a acțiunii civile la judecata în fond;

b) desființează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost desființată pentru motivul că judecarea cauzei la acea instanță a avut loc în lipsa unei părți nelegal citate sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, invocată de acea parte. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost desființată se dispune și atunci când există vreunul dintre cazurile de nulitate absolută, cu excepția cazului de necompetență, când se dispune rejudecarea de către instanța competentă.”

Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale

— art. 3:

„Art. 3. — Legea nouă se aplică de la data intrării ei în vigoare tuturor cauzelor aflate pe rolul organelor judiciare, cu excepțiile prevăzute în cuprinsul prezentei legi.”;

— art. 6 alin. (1):

„Art. 6. — (1) Cauzele aflate în curs de judecată în prima instanță la data intrării în vigoare a legii noi în care nu s-a început cercetarea judecătorească se soluționează de către instanța competentă conform legii noi, potrivit regulilor prevăzute de aceeași lege.”;

— art. 10:

„Art. 10. — (1) Apelurile aflate în curs de judecată la data intrării în vigoare a Codului de procedură penală se soluționează de către aceeași instanță, potrivit dispozițiilor din legea nouă privitoare la apel.

(2) Recursurile aflate în curs de judecată la data intrării în vigoare a Codului de procedură penală declarate împotriva hotărârilor pentru care legea veche nu prevede calea de atac a apelului se soluționează de către aceeași instanță, conform dispozițiilor din legea nouă privitoare la apel.

(3) Deciziile pronunțate în apelurile soluționate potrivit alin. (1) și (2) sunt definitive, în condițiile art. 552 alin. (1) din Codul de procedură penală.

(4) Recursurile în curs de judecată la data intrării în vigoare a Codului de procedură penală declarate împotriva sentințelor prin care s-a restituit cauza procurorului se soluționează conform dispozițiilor din legea nouă privitoare la contestație, de către judecătorul de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară celei căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond ori, după caz, de către completul competent de la Înalta Curte de Casație și Justiție.”

X. Raportul asupra chestiunii de drept supuse dezlegării

Opinia judecătorului-raportor asupra chestiunii de drept supuse dezlegării a fost în sensul că sesizarea formulată de către Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori — în Dosarul nr. 4.892/117/2012 este inadmisibilă, deoarece nu îndeplinește cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, neconstituind o veritabilă chestiune de drept.

XI. **Înalta Curte de Casație și Justiție**, examinând sesizarea formulată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, reține următoarele:

Pentru a realiza unificarea practicii judiciare, legiuitorul a instituit în competența Înaltei Curți de Casație și Justiție soluționarea sesizărilor din partea instanțelor de judecată, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Reglementând condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, legiuitorul a stabilit în art. 475 din Codul de procedură penală posibilitatea anumitor instanțe, inclusiv a curții de apel, investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, care constată, în cursul judecării, existența **unei chestiuni de drept**, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei și asupra căreia instanța supremă nu a statuat încă printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui asemenea recurs, să sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea rezolvare de principiu respectivei probleme de drept.

În consecință, în raport cu textul legal mai sus enunțat, se constată că admisibilitatea unei sesizări formulate în procedura pronunțării unei hotărâri prealabile este condiționată de îndeplinirea cumulativă a următoarelor trei cerințe:

— instanța cauzei a formulat întrebarea să fie investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

— soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării;

— chestiunea de drept supusă analizei să nu fi primit o rezolvare anterioară printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și să nu facă obiectul unui asemenea recurs în curs de soluționare.

În cauză este îndeplinită prima condiție, referitoare la **existența unei cauze pendinte aflate în curs de judecată în ultimă instanță**, Curtea de Apel Cluj fiind investită, în Dosarul nr. 4.892/117/2012, cu soluționarea apelurilor declarate de către inculpatul R.A. și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — D.I.I.C.O.T. — Serviciul Teritorial Cluj împotriva Sentinței penale nr. 158 din 23 aprilie 2013 a Tribunalului Cluj.

Totodată, este întrunită și cea de-a treia cerință enunțată, întrucât **chestiunea de drept** cu a cărei dezlegare fost sesizată instanța supremă **nu a primit o rezolvare** printr-o hotărâre prealabilă anterioară sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui asemenea recurs.

În ceea ce privește cerința referitoare la **natura** chestiunii ce poate face obiectul sesizării și la **aptitudinea dezlegării date de a avea consecințe juridice directe asupra modului de rezolvare a fondului cauzei**, Înalta Curte constată că aceasta nu este îndeplinită în cauză.

Din acest ultim punct de vedere, Completul pentru dezlegarea unor probleme de drept în materie penală a statuat asupra înțelesului care trebuie atribuit sintagmei „chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei”, regăsită în cuprinsul art. 475 din Codul de procedură penală.

S-a arătat, în primul rând, că între problema de drept a cărei lămurire se solicită (indiferent dacă ea vizează o normă de drept material sau o dispoziție de drept procesual) și soluția ce urmează a fi dată de către instanță trebuie să existe o relație de dependență, în sensul ca decizia instanței supreme să fie de natură a produce un efect concret asupra conținutului hotărârii (Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, deciziile nr. 11 din 2 iunie 2014 și nr. 19 din 15 septembrie 2014).

În al doilea rând, este necesar ca sesizarea să tindă la interpretarea în abstracto a unor dispoziții legale determinate, iar **nu la rezolvarea implicită a unor chestiuni ce țin de particularitățile fondului speței** (Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, Decizia nr. 14 din 12 mai 2015).

În ipoteza aprecierii ca admisibile a unor sesizări prin care se tinde, dimpotrivă, la dezlegarea unor probleme pur teoretice ori la rezolvarea directă a unor chestiuni ce țin de situația în cauză, există riscul transformării mecanismului hotărârii prealabile fie într-o „procedură dilatorie pentru litigii caracterizate, prin natura lor, ca fiind urgente, fie într-o procedură care va substitui mecanismul recursului în interesul legii”.

Un alt aspect reținut de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală este acela că dispozițiile art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția europeană a drepturilor omului și prevederile art. 129 din Constituția României nu sunt incidente în cauză, prin solicitarea Curții de Apel Cluj urmărindu-se, în esență, o extindere a domeniului de aplicare a acestor norme și o modificare a lor, nu o interpretare, conținutul normelor vizate

de problema supusă dezlegării fiind clar, previzibil și nesusceptibil de interpretare.

De asemenea, se observă că scopul reglementării din Codul de procedură penală este preîntâmpinarea apariției practicii neunitare, titulari ai cererii de sesizare fiind doar instanțele, acestea având un drept suveran de a aprecia asupra sesizării, atunci când completul sesizat constată că, la procesul deliberării, interpretarea normelor de drept constituie o dificultate.

Or, din lecturarea încheierii prin care a fost sesizată Înalta Curte cu întrebarea supusă dezbaterii, se observă că aceasta nu ridică probleme de interpretare a textului legal din partea completului Curții de Apel Cluj, acesta explicitând problema de drept și apreciind totodată că este competent și în măsură să acorde interpretarea în acord cu practica constantă și doctrina în această materie, aspecte de natură a înlătura caracterul imprevizibil al interpretării și de a satisface exigențele art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția europeană a drepturilor omului.

Se mai observă că problema de drept a cărei rezolvare a fost înaintată Înaltei Curți nu a fost însușită de completul investit cu soluționarea apelurilor declarate de către inculpatul R.A. și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — D.I.I.C.O.T. — Serviciul Teritorial Cluj împotriva Sentinței penale nr. 158 din 23 aprilie 2013 a Tribunalului Cluj din cadrul Curții de Apel Cluj, acesta neconsiderând dezlegarea problemei ca fiind necesară.

Constatând neîndeplinită una dintre condițiile de admisibilitate enumerate de dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție nu va proceda la analiza pe fond a chestiunii de drept ce face obiectul prezentei cauze.

Față de considerentele expuse anterior, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală concluzionează că problema „dacă, atunci când judecata în fond s-a desfășurat în temeiul vechiului Cod de procedură penală, poate instanța de apel să dispună trimiterea cauzei la parchet în vederea refacerii urmăririi penale ori a actului de sesizare a instanței și excluderea unor probe administrate nelegal în faza de urmărire penală”, astfel cum a fost expusă în încheierea de sesizare, nu constituie o veritabilă chestiune *de drept* cu relevanță practică, susceptibilă de a genera dificultăți în interpretare și a impune, în consecință, o dezlegare prealabilă în procedura reglementată de art. 475 din Codul de procedură penală, motiv pentru care va respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori în Dosarul nr. 4.892/117/2012.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori, în Dosarul nr. 4.892/117/2012, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „în temeiul art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția europeană a drepturilor omului și al prevederilor art. 129 din Constituție, care consacră dreptul la un dublu grad de jurisdicție în materie penală, atunci când judecata în fond s-a desfășurat în temeiul vechiului Cod de procedură penală, poate instanța de apel să dispună trimiterea cauzei la parchet în vederea refacerii urmăririi penale ori a actului de sesizare a instanței? În același temei, poate instanța de apel să dispună excluderea unor probe administrate nelegal în faza de urmărire penală?”.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 29 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE A ÎNALTEI
CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
judecător **MIRELA SORINA POPESCU**

Magistrat-asistent,
Simona Dănăilă

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

